

228 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 3.IX 1846
HUB, JVS handskriftssamling

Min Heders Vän och Broder,

Jag ankom i dag för 14 dagar sedan till Helsingfors och skrifver nu först till Dig, emedan jag sedan min hemkomst varit som i en qvarn, dels för min Observatorii byggnad, hvilken *aldeles icke* avancerat under min frånvaro, hvarföre jag måst skalla efter Murare, Snickare, Timmelmän, Gelbgjutare Taktäckare och Plåtslagare. Antag att jag per medium fått besöka dessa Herrar 3 ggr, för att träffa dem och få dem till arbete. Föreställ Dig vidare att alla kamrater, som samlats till staden, hvar i sin tur hängt öfver mig, samt att Nordström bor hos mig, sedan Han bortauktionerat sina möbler, samt att Gottlund legat öfver mig med korrektur till mina Magn<etiska> Observationer. Allt detta sammanlagdt bör öfvertyga Dig, att jag haft ungefär lika mycket på halsen, under dessa sista 14 dagar, som Du under de 14 dygn jag våldgästade i Ditt hus. I morgon reser Nordström, i fall ej den dimma hvilken här herrskat flere dagar, fördröjer ångfartygens hitkomst.

Emellertid begagnar jag en halftimme mellan Hans utgång i staden och middagen, för att lätta mitt samvete och tacka Dig, men framför allt Din lilla, söta Fru för allt det bråk och besvär vi – jag med barn och blomma – förorsakade.

Oaktadt alla scrupler öfver detta besvär, så har jag likväl ej hjerta, att önska att jag besparat dem Dig och Din Gumma, ty bilden af Din lycka samt öfvertygelsen om dess blifvande varaktighet är mig ett alltför kärt minne, att jag skulle vilja vara det förutan. För min del har jag aldrig haft en så fast tillförsigt att någon gjort ett lyckligt val som Du. Icke allenast mina tankar i Hennes närhet, utan äfven totalbilden af Hennes personlighet, sådan denna bild nu efteråt visar sig för mig utgör grunden för min öfvertygelse, och jag räknar icke litet »min menniskokänedom» till godo, att den af alla stridiga berättelser, för än jag sett Henne, mäktade bilda ett omdömme, som ännu icke blifvit förändradt, utan endast utbildadt i detaljer.

Detta mitt lofprisande förefaller Dig kanske litet löjligt, men Du vet att jag emellanåt får mina raptus. I alla fall vet Du att jag ej skulle skrifva om »Mora lilla» stackare annat än jag tänker, utan hellre tiga.

Augusta lemnade jag i Wiborg hos Fabritius. Hon får dröja der huru länge Hon vill, ty i nödfall kan Hon med en Wiborgsbonde från Hans svågers egendom skjutas till H<elsing>fors, när man vill.

Jag hade en lycklig återresa. Utom en par tre små skurar, hvilka endast höllo landsvägen fri från dam, hade vi vackert väder och ankommo Tisdagen kl. 5 till Wiborg. Från Wiborg reste jag med Unionen, om Fredagen och ankom om Lördagen hit.

Man har varit här mycket förargad öfver N:o 34 angående Embetsmanna bildningen, i synnerhet öfver »kättan» etc. Äfven så har bokhandelstullens »inhumanitet» misshagat. Om möjligt är blir Bygdén afsatt, och hade Thesleff varit här i första hettan, så att Censur Öfverstyrelse sammanträde kunnat hållas, så hade Saima blifvit indragen. Få nu se om ej tiden skall lägga sin balsam på de betrycktas sår och Saima således få allt framgent florera.

Nordström har en svår Bronchitis, en slags hosta med lindrig inflammation i luftvägarna. För öfrigt är Han allt ännu ganska nedstämd. Backman har efter tvenne förelysningar uppslagit partiet, förnämligast af jealousy.

Lille är lika oförlofvad och lika lätt på foten som förut Rob. Tengström afreser på samma fartyg som Nordström. Jag börjar att tro att Hans hjerta var emot M^{ademoise}lle Kellgren brandförsäkrat hos Lina Borgström. Åtminstone skall dem emellan en fullkomlig »syskonkärlek» vara rådande. Antingen har den arme Robert den oturen att stöta öfverallt på »syskonkärlekar» eller också är »nicht Alles geheuer». Fru Borgström har fått *sig* en Dotter och jag får Backman och Ilmoni till mig för att afhemta mig på en middag på Cajsanjami för Nordström. Helse tusendefallt *Din* Hanna och framför allt *min* Josephina från

Din
tillgifne vän
J. J. Nervander

Helsingfors d. 3 Sept. 1846.

P. S. Glöm ej att helse och tacka alla bekanta, Lindfors, Herr Dr. Schmidt Collan och Din Svärfar, till hvilken en uppgift från Wetzter medföljer.

229 J. V. SNELLMAN – PROKURATOR 5.IX 1846, AVSKRIFT

Joensuu LA, Kuopio länskanslis arkiv

Välborne Herr Juris» U^{triusque} Doctor, Procurator, Geheime Råd och Riddare!

Till Välborne Herr Geheime Rådets höggunstiga Embets åtgärd får jag i djupaste ödmjukhet anmäla det grofva missbruk af tienstemannas myndighet t*ill*förordnade Lands secreteraren i detta Kuopio Län, Kanslisten i Kejs^{erliga} Senaten Thure Sjöman tillåtit sig, då han åberopande denna myndighet icke allenast låtit ifrån den officin, i hvilken en af mig utgifven Tidning, Saima, tryckes, tillsända sig afdrag af detta blad, före hvarje nummers utgifvande, utan äfven till införande i detsamma förbjudit åtskilliga af mig författade artiklar. Jag förbigår, att dessa artiklars införande icke enligt gällande tryckfrihetslag och den i Nåder utgifna Censurförordningens stadganden kunnat vägras och att således t*ill*förordnade Landssekreteraren Sjömans åtgärd innebär ett öppet åsidosättande af lag, äfven om han till åtgärdens företagande varit berättigad; men det är hans uppenbart laglösa förfarande att tillvälla sig en sådan befogenhet, hvaröfver jag vördsammast klagat, lika vördnadsfullt anhållande, att t*ill*förordnade Landssekreteraren Sjöman för detta sitt förförande måtte inför vederbörlig domstol ställas till lagligt ansvar.

Genom det inflytande, t*ill*förordnade Landssekreteraren Sjöman förmått utöfva dels på tillförordnade Censor, dels på den boktryckare, i hvars officin tidningen Saima tryckes, har han varit i stånd att hindra bladets utgifvande. Jag har härigenom blifvit tvungen att underkasta mig hans laglösa godtycke, ehuru han vägrat uppvisa något förordnande, som skulle berättigat honom till den här ödmjukast öfverklagade åtgärden. Endast toma försäkringar, dels att sådant skedde i uppdrag af Länets frånvarande Gouverneur, dels att Sjöman